

T. ODAK i T. KOŽARIĆ, osnovna škola u Začretju

LIT.: G. Szabo, Spomenici kotara Krapina i Zlatar, VJHAD, 1914. — Lj. Karaman, O umjetnosti Srednjeg vijeka u Hrvatskoj i Slavoniji, HZ, 1950. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok. — D. Vukičević-Samaržija, Gotičke crkve Hrvatskog zagorja, Zagreb 1993. A. Ht.

ODAK, Tomislav, arhitekt (Proložac kraj Imotskoga, 27. I. 1941). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1964. Pretežno projektira stambene zgrade u novim gradskim naseljima posvećujući posebnu pozornost usklađivanju racionalne organizacije fleksibilnih stambenih prostora s oblikovanjem građevine. Važnije su mu realizacije: stambene zgrade u Prečkom (s V. Cimaš, 1977), Dugavama (1980), Soboštini (1983), Jarunu (1984), Borongaju (1989) te stacionar MUP-a na Krugama (1987) — sve u Zagrebu; osnovna škola u Začretju (s T. Kožarićem, 1974), stambene zgrade u naselju Ozimice u Bihaću (s V. Cimaš i A. Mokos, 1984) i stambeni nizovi u Samoboru (1989–94). — Sudjelovao je kao suautor na natjecajima za središte Zagreba (1970), stambeno naselje Dugave (1975, I. nagrada), urbanističko rješenje Jazina u Zadru (1978), urbanističko-arhitektonsko rješenje naselja Kajzerice u Zagrebu (1980, II. nagrada), potom na arhitektonskome natjecaju za jugosl. paviljon u Sevilli (1989, I. nagrada) te za Svjetski trgovinski centar u Zagrebu (1991, I. nagrada). — Članke objavljuje u stručnim i znanstvenim časopisima.

BIBL.: Stambena arhitektura Dugava, ČIP, 1979, 314; Iskustva projektantske prakse u realizaciji stambene izgradnje, ibid., 1980, 322; »Nebo i zemlja« Gajnica, ibid., 1980, 328–329; 17. zagrebački salon, Arhitektura, 1982, 182–183; Tražiti pouke naše moderne, ČIP, 1983, 362; Individualno stanovanje i prefabrikacija, Arhitektura, 1984, 186–188; Ruska avangarda i arhitektura, ČIP, 1985, 383; Hrvatska arhitektonska alternativa, Arhitektura, 1986, 196–199; 4×Silašin, ibid., 1988, 204–207; Radovan Tajder (katalog), Zagreb 1988; Divo Dražić i Edvin Šmit (katalog), Ljubljana 1991; Stanovanje je arhitektura, Arhitektura, 1991, 208–210.

LIT.: I. Maroević, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176–177. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, ibid., 1986, 196–197. — I. Maroević, Arhitektura i urbanizam u Hrvatskoj 1981–1985, ŽU, 1988, 43–44. — Isti, Svježina invencije, Arhitektura 1989–1991, 208–210. — Isti, Zagrebačka arhitektura osamdesetih godina, Radovi IPU, 1992, 16. — Isti, Odakov samoborski izlet, ČIP, 1995, 490–491. J. M. M.

OGNOBENUS TRIVISANUS, apostoli, freska u crkvi Sv. Vincenta u Svetome Vinčentu

ODORICO DA PIRANO, stolarski majstor (Piran, XV. st.). Zabilježen je njegov veći posao 1438, kada je u koru katedrale u Udinama podigao tri drvene kapele sa svodovima.

LIT.: G. Caprin, L'Istria nobilissima, Trieste 1905–07.

OGNOBENUS TRIVISANUS, slikar iz Trevisa (Italija). Krajem XIII. st. naslikao je i signirao u crkvi Sv. Vincenta u Svetome Vinčentu ciklus romaničkih fresaka, po teološkom, enciklopedijskom i hagiografskom programu najopsežniji romanički ciklus u Istri. Na freskama majstora Ognobenusa uz dominantne romaničke odlike naziru se i tragovi biz. ikonografskih i stilskih obilježja. — Zbog određenih stilskih podudarnosti iznesena je pretpostavka (G. Ghirardi) da su romaničke freske u crkvi San Vito u Trevisu također djelo Ognobenusa iz Trevisa.

LIT.: B. Fučić, Istarske freske, Zagreb 1963. — G. Ghirardi, Affreschi istriani del medioevo, Padova 1972. — I. Fisković, Romaničko slikarstvo u Hrvatskoj, Zagreb 1987. R.

OGNJANOVIĆI, obitelj majstora umjetnika u Dubrovniku u XV. st.

Ivan Ognjanović (? — Dubrovnik, između 1478. i 1482). Radio okovane škrinje, štitove i oružje te proizvodio barut za bombe i puške. Bio je, s prekidima, u službi Republike 1442–71. Suradivao je s dubrovačkim slikarima; I. Ugrinović se 1442. obvezao da će doživotno oslikavati samo njegove škrinje, a 1461. zajedno sa slikarom S. Ugrinovićem ugovara izradu izrezbarene i oslikane oltarne slike s deset svetaca. Sa sinom Petrom oslikava i pozlaćuje 1468. zastavu bratovštine Sv. Luke.

Petar Ognjanović (Dubrovnik, ? — prije 1527), sin Ivanov. Radio je okovane i oslikane škrinje, oslikavao zavjese. God. 1456. ima u Dubrovniku zajedničku radionicu sa slikarom S. Ugrinovićem; 1485. i 1488. zajedno rade poliptihe pozlaćenih drvenih okvira s naslikanim svecima. Jedno je vrijeme (1476/77) kod Petra učio slikarstvo mladi N. Božidarević. — Petrov sin Ivan spominje se također kao slikar 1496–97.

Pavao Ognjanović, sin Ivanov, brat Petrov. Spominje se u ispravama kao slikar 1475–92. Zajedno s bratom radio je škrinje ali se više bavio trgovinom, osobito s Apulijom.

LIT.: J. Tadić, Građa. — V. J. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1963. R.

OGULIN, grad u Gorskome kotaru. Utvrđeni grad s dvije visoke valjkaste kule bio je opasan zidinama; zajedno s gotičkom kapelom Sv. Križa podignut je prije 1500. nad dubokim Dulinim ponorom rijeke Dobre, vjerojatno za Bernardina Frankopana. Oko grada se razvilo naselje, koje od 1746. postaje razdvojen pukovnije. God. 1835–40. grade se ulice i trg po planu Ivana Schnekela Trebersburškoga. Na glavnome trgu, među skladnim katnicama iz doba Vojne krajine, nalazi se župna crkva Sv. Križa (1781) s namještajem kasnobarokno-klasicističkoga tipa. U parku je česma klasicističkih oblika (1847, preinačena 1882). Na ikonostasu pravosl. crkve Sv. Georgija nalazi se zapis: »Zucalo 1854, Vienna«. Crkvu je dao podići 1857–68. Lazar Mamula u duhu historicizma. U Lamostu je kip Immaculate na ant. kolumni i kapela Sv. Roka (1840). Na juž. je groblju srednjovj. kapela Sv. Jakova s romaničkim i gotičkim detaljima na zvoniku, a na zap. se groblju nalazi srednjovj. kapela Sv. Petra s trapezoidnim svetištem. Preko Dobre se pruža kameni most iz XIX. st. Od moderne arhitekture ističu se stambeno-poslovne zgrade (M. Čanković i M. Kranjc). — U Ogulinu od 1967. djeluje Zavičajni muzej, smješten u prostorima Staroga grada; ima arheol., etnograf. i zbirku iz novije povijesti. U agresiji na Hrvatsku 1991–92. jako su oštećene mnoge zgrade unutar gradske jezgre.

LIT.: G. Szabo, SG. — M. Magdić, Topografija i povijest Ogulina, Zagreb 1926. — A. Horvat, Između gotike i baroka, Zagreb 1975. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok. A. Ht.

OHMANN, Friedrich, austr. arhitekt (Lavov, 21. XII. 1858 — Beč, 6. IV. 1927). Prof. u Beču i Pragu, 1899–1907. glavni je arhitekt bečkoga dvora.